

XXXIX.

Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.

Uilenspiegel bracht te Keulen verscheidene weken in dezelfde herberg door. Daar gebeurde het, dat op zekeren dag het middaguur reeds verstreken was en er van opdienen nog maar geen spraak bleek te zijn. Tijl, die honger had, trok eerder een lang gezicht en had al een paar maal gemompeld:

— Welnu, is 't nog voor vandaag?

De waard merkte dat zijn gast slecht gemutst was en zei:

— Wie niet wachten kan tot de soep gaar is, die moet maar eten wat hem onder de hand valt.

Uilenspiegel antwoordde niet, maar slenterde naar de keuken, waar hij ergens in een kast een broodje ontdekte, dat hij dadelijk met den grootsten appetijt verslond. Daarna zette hij zich aan den haard en vond het er zoo lekker, dat hij er bijna bij in slaap viel. Ondertusschen werd in de eetkamer daarnaast de tafel gezet en weldra troonden de waard en de gasten elk vóór een bord heerlijk dampende soep. Alleen Uilenspiegel ontbrak.

Nu riep de waard hem toe:

— Welnu, vriend, komt ge niet mee aan tafel? Ge hadt daarstraks zoo'n honger en thans blijft ge in de keuken hangen!

Tijl antwoordde schamper:

— Mijn honger is over, m'n waarde. De geur alleen van die soep en al dat gebrad heeft me volledig verzadigd.

Zooveel profijt uw beurs heeft aan den
klank van die muntstukken...

— Ge moet het weten, bromde de waard, terwijl hij minachtend de schouders ophaalde.

Toen wachtte hij niet langer, maar gaf het sein tot den aanval. Dadelijk begonnen allen te smullen dat het een aard had, terwijl Tijl in de keuken zat te meesmuilen. Hij had wel graag meegesmuld, maar vond het ongehoord, dat de waard daareven zoo weinig notitie van hem had genomen en dus mokte hij en bleef zitten waar hij zat.

Na het middagmaal betaalden de gasten hun schuld en gingen heen. Uilenspiegel echter zat nog steeds bij 't vuur en maakte heelemaal geen aanstalten om op te staan. Toen ging de waard naar hem toe en eischte twee zilverpenning voor het middagmaal.

Uilenspiegel keek verwonderd op en sprak:

— Wat moet ik van u denken, man, als ik hoor, dat ge geld vraagt voor spijzen die onaangeroerd bleven?

— Ge moogt denken wat ge wilt, viel de waard heftig uit, maar wanneer ge toch zelf bekende, dat de geur van de spijzen u volledig verzadigde, zoo meen ik ook het recht te behouden op een volledige geldelijke vergoeding!

Uilenspiegel dacht even na, haalde toen twee zilverstukken uit zijn beurs te voorschijn en wierp die op den grond.

— Hoort ge dien helderen klank, beste man? vroeg hij, terwijl hij den waard goed in de gaten hield.

— Dien hoor ik vast en zeker, antwoordde de waard en hij bukte zich reeds om de stukken op te rapen.

Uilenspiegel was hem echter voor, stak het geld terug op zak en zei:

— Zooveel profijt uw beurs heeft aan den klank van die muntstukken, zooveel profijt heeft mijn buik gehad aan den geur van uw gebraad!

Toen werd de waard bovenmensschelijk boos. Hij had het nu eenmaal in zijn hoofd gestoken, dat Tijl zou betalen; maar deze bleef halsstarrig weigeren en stelde ten slotte voor, het geval voor den rechter te brengen. De waard, echter, voelde een afschuw voor alles, wat maar eenigszins iets met vrouw Justitia te maken had, en liet Uilenspiegel nog liever ongestoord vertrekken.

Onze guit reisde nu een tijdje langs den Rijn, kwam in Holland en zakte toen naar Antwerpen af, waar hij een avontuur beleefde, dat ik u in een volgend hoofdstuk ga vertellen.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102